Р Е Ш Е Н И Е
№ 39573

гр. София, 13.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 55 състав,** в публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7004** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Катер 2004“ ЕООД- [населено място], представлявано от управителя М. П. чрез адвокат Н. С. срещу Решение № 1040-21-3/08.05.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на „Катер 2004“ ЕООД срещу Разпореждане № 36916/16.09.2025г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО настъпилата смърт на 09.07.2024г. от И. Н. Ч.. Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Изложени са твърдения, че И. Н. Ч. не е работил в „Катер 2004" ЕООД, като независимо от влязлото в сила решение, с което е потвърдено Постановление за обявяването на трудово правоотношение, не е налице хипотезата на чл.55. ал.1 от КСО, тъй като пострадалото лице към момента на злополуката не е извършвало работа в полза и в интерес на предприятието. Твърди, че в дружеството няма длъжност „мотокарист“, не притежава мотокар и не извършва дейности с подобна машина, а към момента на злополуката има фадрома, управлявана от В. Р., както и че злополуката е станала на място, на което дружеството не е извършвало търговска дейност и в имот, който не се стопанисва от дружеството. Излага съображения, че не са изяснени всички обстоятелства от значение за решаване на спора, което е повлияло при издаване на оспореното решение. От съда се иска отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. А., която моли съда да отмени

обжалваното решение по изложените в жалбата съображения. Претендира присъждане на съдебни разноски.
Ответникът Директор на НОИ - ТП С. град, чрез процесуален представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Заинтересованите страни Н. И. Ч. и А. И. Ч. (наследници по закон на И. Н. Ч.), редовно призовани, Н. И. Ч. се явява лично, двамата се представляват от адвокат Д., който оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмена защита.
Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
На 08.07.2025 г. в ТП на НОИ С. - град е подадена декларация за трудова злополука с вх.№ 691 от наследниците на И. Н. Ч., въз основа на която съгласно чл.59 от КСО е открито досие № 36916. Според подадената декларация злополуката с И. Н. Ч. е станала на 09.07.2024 г. в 15.00 ч., като по време на работа при осигурителя „Катер 2004" ЕООД в обект: „База за черни и цветни метали“, находящ се [населено място], [улица], при извършване на трудова дейност чрез използване на мотокар пострадалият е притиснат от вилиците на мотокара, в резултат на което получава тежка коремна травма с масивна кръвозагуба и разкъсване на горната мезентериална артерия, довела до смъртта му.
На основание чл.58, ал.1 от КСО и Указанията за съвместна дейност на НОИ и ИА „ГИТ” за изпълнение на Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки /НУРРОТЗ/, с оглед мястото на станалата на 09.07.2024 г. злополука с И. Н. Ч., с писмо изх.№ 5101-21-691 #1 от 10.07.2025 г. приложените документи към досие № 36916 са изпратени в ТП на НОИ С. - област за разследване на декларираната с вх.№ 691/08.07.2025 г. в ТП на НОИ С. град злополука.
Резултатите от извършеното разследване на злополуката от комисия, включваща представители на ТИ на НОИ - С. област, Дирекция "Инспекция по труда С. област“ и „Катер 2004“ ЕООД са оформени в Протокол № 5103-22-12 от 08.08.2025 г., изпратен в ТП на НОИ С. - град. Представителите на осигурителя са подписали Протокола с особено мнение, представено писмено с вх.№ 5103-22-12#1/ 27.08.2025 г. в ТП на НОИ - С. област, което съгласно чл.11 от НУРРОТЗ е приложено към протокола.
На 13.09.2024 г., след извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда С. област“, е издадено Постановление на основание чл. 405а, ал. 2 от Кодекса на труда, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между: И. Н. Ч., ЕГН [ЕГН], работил на 09.07.2024 г. в обект „База за черни и цветни метали“ [населено място], [улица]и „Катер 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] п.к. 1113, район „И." [улица], вх. В, ет. 1, ап. 12, представлявано от управителя М. С. П., считано от 09.07.2024 г.
С Решение № 28454/31.12.2024 г. по адм. дело № 9586/2024 г. по описа на АССГ е отхвърлена като неоснователна жалбата на „Катер 2004" ЕООД срещу постановлението за обявяване на съществуването на трудово правоотношение. Съдът е приел за безспорно установено, че пострадалият И. Ч. е престирал работна сила за „Катер 2004” ЕООД като работодател, включително на 09.07.2024 г., без отношенията при предоставянето на работна сила да са уредени като трудови правоотношения в съответствие с императивното изискване на чл.т.1, ал.2 от КТ. Решение № 28454/31.12.2024 г. по адм. дело № 9586/2024 г. по описа на АССГ е оставено в сила с Решение № 8407/11.08.2025 г. по адм. дело № 2979/2025 г. по описа на ВАС.
С оспореното Разпореждане № 36916/16.09.2025г. длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО е

приело трудовата злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. Административният орган се е позовал на констатациите в Протокол № 5103-22-12 от 08.08.2025 г., както и на влязлото в сила Решение № 8407/11.08.2025 г. по адм. дело № 2979/2025 г. по описа на ВАС, с което е потвърдено Постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение между И. Н. Ч. и „Катер 2004“ ЕООД. Прието е, че злополуката е настъпила през време и по повод на извършваната работа – управление на мотокар за пълнене на чували с пластмасови частици, като при премахване замърсяване от вилиците при работещ мотокар, пострадалият е излязъл от седалката на мотокара и е притиснат от стрелата на мотокара, вследствие на което пострадалият получава остра кръвозагуба, предизвикана или дължаща се на разкъсване на мезентериалната артерия, довела до смъртта му.
С оспореното в настоящото производство Решение № 1040-21-3/08.05.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, е оставена без уважение като неоснователна жалбата на „Катер 2004“ ЕООД срещу Разпореждане № 36916/16.09.2025г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО настъпилата смърт на 09.07.2024г. от И. Н. Ч.. Решаващият орган е приел, че са налице всички кумулативно изискуеми елементи от фактическия състав на чл. 55, ал. 1 от КСО за квалифициране на злополуката като трудова.
При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:
Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал.1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.
При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение съгласно чл. 168, ал. 1 АПК на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган по чл. 117, ал.1, т.2, б.“г“ от КСО - ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ, в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл.59, ал.2 от АПК.
При издаването на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. След деклариране от пострадалия на злополуката като трудова, в съответствие с изискванията на НУРРОТЗ е назначена комисия, която да извърши разследване на злополуката. Резултатите от проведеното разследване са обективирани в протокол № 5103-22-12 от 08.08.2025 г., подписан от всички членове на комисията. Решението и потвърденото с него разпореждане са издадени в съответствие с изискванията на чл. 35 от АПК, след като са изяснени всички факти и обстоятелства във връзка с декларираната злополука и не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК, представляващи основание за отмяна на оспорения административен акт.
Съдът не констатира и нарушения на материалния закон.
Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. При така даденото определение, за да бъде приета злополуката за трудова, е необходимо едновременното наличие на няколко предпоставки: внезапно увреждане на здравето /външно, неочаквано и непредвидимо, еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло/, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с

обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат /неработоспособността, респективно смъртта/ да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания, както и внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.
В процесния случай от доказателствата по делото се установява, че гореописаните елементи са налице в тяхната кумулативна даденост.
С оглед издаденото от Дирекция „Инспекция по труда С. област” и потвърдено по съдебен ред Постановление на основание чл. 405а, ал. 2 от Кодекса на труда, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между И. Н. Ч., престирал работна сила на 09.07.2024 г. като водач на мотокар в обект „База за черни и цветни метали” [населено място], [улица]и „Катер 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], считано от 09.07.2024 г., към датата на злополуката пострадалият има качеството на осигурено лице за всички социални рискове лице по смисъла па чл.4, ал.1, ал.1а от КСО.
Безспорно е установено, че на 09.07.2024 г. по време на работа при осигурителя „Катер 2004" ЕООД, в обект: „База за черпи и цветни метали”, находящ се [населено място], бул. .Д. П.”, участвайки при пълнене на чували с пластмасови частици, при опит да премахне замърсяване от вилиците на работещия мотокар, И. Ч. е излязъл от седалката на мотокара и е бил притиснат от стрелата на мотокара към кабината, в резултат на което получава остра кръвозагуба, предизвикана или дължаща се на разкъсване на мезентермалната артерия, довела до смъртта му.
Съдът намира, че са налице всички елементи на посочения в чл. 55, ал. 1 от КСО фактически състав: безспорно е налице увреждане на здравето на осигурено лице /пострадалият е престирал работна сила/ и същото е настъпило внезапно – притиснат от стрелата на мотокара към кабината, в резултат на което получава остра кръвозагуба, предизвикана или дължаща се на разкъсване на мезентермалната артерия, довела до смъртта му; налице е функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и увреждането на здравето; увреждането е настъпило по време и по повод на възложената работа. Налице е причинна връзка – именно така констатираното увреждане е довело до временна неработоспособност.
От това следва, че злополуката е трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО и правилно актът - предмет на съдебно оспорване, постановен в този смисъл, е законосъобразен.
По така изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.
С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 от АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева /102. 26 евро за юрисконсултско възнаграждение.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София –град, Трето отделение, 55-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Катер 2004“ ЕООД- [населено място], представлявано от управителя М. П. срещу Решение № 1040-21-3/08.05.2026г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата на „Катер 2004“ ЕООД срещу Разпореждане

№ 36916/16.09.2025г., издадено от длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град.
ОСЪЖДА „Катер 2004“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] п.к. 1113, район „И." [улица], вх. В, ет. 1, ап. 12, представлявано от управителя М. С. П. да заплати на ТП на НОИ – С. град сумата от 102. 26 евро разноски по делото.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София - град в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: